

การปรับตัวด้านเศรษฐกิจของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19

กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา พัทลุง และสตูล

ECONOMIC ADAPTATION OF THE NEW NORMAL COMMUNITY DURING COVID-19 PANDEMIC: CASE STUDY OF SONGKHLA, PHATTHALUNG AND SATUN PROVINCES.

สายฝน ไชยศรี^{1*} และ รัชพงษ์ ชัชวาล²

¹คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประเทศไทย

²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประเทศไทย

Saifon Chaisri^{1*} and Rutchapong Chatchawan²

¹Faculty of Management Sciences. Songkhla Rajabhat University, Thailand

²Faculty of Humanities and Social Science. Songkhla Rajabhat University, Thailand

*E-mail: y_saiphon@hotmail.com

Received: 2021-06-07

Revised: 2021-12-08

Accepted: 2021-12-08

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบการใช้ชีวิต การปรับตัวด้านเศรษฐกิจ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สู่ชุมชนวิถีใหม่ ในพื้นที่จังหวัดสงขลา พัทลุง และสตูล เก็บตัวอย่างจังหวัดละ 400 ครั้วเรือน รวม 1,200 ครั้วเรือน ผลการศึกษาพบว่า การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลต่อวิถีชีวิตและการปรับตัวในระดับปานกลาง ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ทำให้มีรายได้ลดลง (65.25%) เงินออมลดลง (54.17%) และการใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าลดลง (44.75%) สำหรับสถานะการถูกเลิกจ้าง พบว่า ถูกเลิกจ้างถาวร (8.08%) ถูกลดวันลดเวลาทำงาน (7.25%) และถูกเลิกจ้างชั่วคราว (6%) มีความกังวลด้านเศรษฐกิจ ในประเด็น ค่าครองชีพที่สูงขึ้น (30.94%) และกังวลว่าจะไม่มีรายได้/รายได้ลดลง อาจมีหนี้สิน (27.70%) การปรับตัวด้านเศรษฐกิจ พบว่า ยังไม่มีการสร้างอาชีพใหม่เพื่อเพิ่มรายได้ (88.40%) มีเพียงการพัฒนาตนเองเพื่อเตรียมสร้างทักษะใหม่ในการทำงาน (43.41%) และปรับพฤติกรรมทางการเงินใช้จ่ายใช้สอย (44.75%) ชุมชนวิถีใหม่ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ออมเงินเป็นเงินสำรองสำหรับใช้จ่ายในภาวะฉุกเฉิน (77.62%) นำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบอาชีพ (75.97%) วางแผนอาชีพและวางแผนการเงินในอนาคต (74.33%) ดำเนินชีวิตด้วยหลัก เศรษฐกิจพอเพียง (72.12%) เพิ่มช่องทางในการสร้างรายได้มากขึ้น โดยทำอาชีพเสริม เช่น การบริการรับส่ง-อาหาร

การขายสินค้าออนไลน์ (65.21%) และพัฒนาตนเองเพื่อสร้างทักษะใหม่/ยกระดับทักษะเดิมรองรับการเปลี่ยนแปลงในอาชีพ (62.66%) ตามลำดับ

คำสำคัญ : การปรับตัว เศรษฐกิจ วิถีใหม่ โรคโควิด-19

ABSTRACT

This study aimed to study the impact on living and economic adaptation during Covid-19 pandemic to New Normal community in Songkhla, Patthalung, and Satun provinces. The samples were collected from 400 households of each province, so there were 1,200 households in total. The findings revealed that the Covid-19 pandemic affected their living and adaptation at a moderate level. For the economic impact, decline in income (65.25%), in saving money (54.17%) and in purchasing power (44.75%) were found. Regarding unemployed status, permanently laid off (8.08%), reduced working day and hours (7.25%) and temporarily laid off (6%) were discovered. There were economic concerns about the higher cost of living (30.94%), no earned or reduced income and possible debt (27.70%). For economic adaptation, there was no new occupation to compensate their lost income (88.40%) but they developed the essential skill for future work (43.41%) and changed their purchasing behavior (44.75%). The new normal of economic revealed that there was saving money as emergency budget (77.62%), technological application to work (75.97%), career and financial planning for the future (74.33%), adopting the principles of sufficiency economy (72.12%), increasing opportunities to earn more income by doing additional occupations such as food delivery, online selling (65.21%) and self-development for new skills, reskills and upskills in order to prepare for career changes (62.66%) respectively.

Keywords : Adaptation, Economic, Covid-19, New normal

บทนำ

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โรคโควิด-19) เป็นโรคติดต่ออุบัติใหม่ ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2562 ณ เมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน และแพร่กระจายจากคนสู่คนไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว มีความรุนแรงถึงแก่ชีวิต ทำให้มีผู้ป่วยทั่วโลก และมีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมากที่สุดในประวัติศาสตร์ และไม่มี

แนวโน้มที่จะหยุดการแพร่กระจาย ส่งผลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุข สิ่งแวดล้อมทั่วโลก สำหรับประเทศไทยมีผู้ป่วยสะสม ในปี 2563 อยู่ที่จำนวน 6,285 ราย และเสียชีวิตรวมจำนวน 60 ราย และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ Ministry of Public Health. (2020).

ส่งผลกระทบ ต่อวิถีชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ทำให้ธุรกิจหยุดดำเนินกิจการ หรือปิดกิจการชั่วคราว ต้องเลิกจ้างหรือลดค่าจ้าง เกิดการว่างงาน สูญเสียรายได้ ที่จะทำให้เกิดปัญหาอื่นตามมา ทั้งปัญหาสังคม ปัญหาด้านจิตใจที่เกิดความกลัว รู้สึกสิ้นหวัง เครียด วิตกกังวลจากอันเนื่องมาจากการว่างงาน และภาวะทางการเงิน Bangkok Business. (2020). รัฐบาลจึงได้ออกมาตรการแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ด้วยการกำหนดมาตรการทางด้านสาธารณสุขในการดูแลตนเองของประชาชน เช่น ล้างมือ การสวมหน้ากากอนามัย เว้นระยะห่างสังคม หรือ “Social distancing” การตั้งจุดคัดกรองต่าง ๆ Ministry of Public Health. (2020). พร้อมกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อเสริมสภาพคล่องทางการเงิน และช่วยเหลือค่าครองชีพ ได้แก่ การให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การพักชำระหนี้ชั่วคราว การลดอัตราภาษี ลดอัตราเงินสมทบประกันสังคม การเพิ่มเงินชดเชยกรณีว่างงาน การลดค่าน้ำ-ค่าไฟ ตลอดจนมาตรการเยียวยาโควิด-19 ในโครงการคนละครึ่ง โครงการเราชนะ โครงการ ม.33 เป็นต้น Ministry of Finance. (2020). ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น ๆ ซึ่งในระยะยาว จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนที่จะร่วมกันเรียนรู้ปรับตัว ให้เกิดการดำเนินชีวิตรูปแบบใหม่ (New Normal) อันจะเป็นวิถีที่เหมาะสมที่จะสามารถอยู่รอด พึ่งพาตนเองได้ ดังนั้นจึงทำการศึกษาการปรับตัวด้านเศรษฐกิจของชุมชนวิถีใหม่ ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 เพื่อศึกษาผลกระทบการใช้ชีวิต และการปรับตัว

ด้านเศรษฐกิจ สู่การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา พัทลุง และสตูล โดยจังหวัดสงขลาเป็นเมืองที่มีธุรกิจหลากหลาย มีการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย มีแรงงานจำนวนมาก มีความหนาแน่นและความหลากหลายของประชากร จังหวัดพัทลุง เป็นเมืองเกษตรกรรม ทำอาชีพเกษตรกร มีวิถีชีวิตอยู่กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้อิทธิพลทางสังคม/วัฒนธรรม และจังหวัดสตูล ที่เป็นเมืองการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่เป็นที่นิยมของชาวต่างชาติ ซึ่งทั้ง 3 พื้นที่มีบริบทที่แตกต่างกัน แต่ก็ล้วนได้รับผลกระทบด้านเศรษฐกิจทั้งสิ้น ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม มีความสมบูรณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบและความวิตกกังวลด้านเศรษฐกิจ ของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

2. เพื่อศึกษาการปรับตัวด้านเศรษฐกิจของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สู่การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่

ข้อมูลผลกระทบ การใช้ชีวิต การปรับตัวด้านเศรษฐกิจของประชาชน ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สู่ชุมชนวิถีใหม่ ของจังหวัดสงขลา พัทลุงและสตูล

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาหรือวางแผนด้านเศรษฐกิจ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ การปรับตัววิถีใหม่ (New Normal) โควิด-19 (COVID-19) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดสงขลา พัทลุง และสตูล

ขอบเขตด้านเวลา ใช้เวลาศึกษา 7 เดือน (พฤศจิกายน 2563-พฤษภาคม 2564)

ขอบเขตด้านพื้นที่ จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล

บททวนแนวคิด

แนวคิดการปรับตัววิถีใหม่ (New Normal)

New Normal คือ ความปกติใหม่ ฐานวิถีชีวิตใหม่ โดย Royal Society (2020) ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบ จนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ รูปแบบวิถีชีวิตใหม่นี้ประกอบด้วยวิถีคิด วิธีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปฏิบัติ และการจัดการในบริบทสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ช่วงปลาย พ.ศ. 2562 นั้น อธิบายได้ว่า เป็นสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ โดยผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ค่าครองชีพสูงขึ้น ขณะที่ประชาชนมีรายได้ลดลง มีหนี้สินมากขึ้น มีเงินออมลดลง และการใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าลดลง สำหรับสถานการณ์ข้างงาน พบว่า ลูกจ้างถูกเลิกจ้างถาวรมีจำนวนมากขึ้น บางส่วนถูกลดวันลดเวลาทำงาน และถูกเลิกจ้างชั่วคราว เหล่านี้ทำให้ประชาชนเกิดความกังวลด้านเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้มีชีวิตรอด ด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำรงชีวิตแบบใหม่ เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ ควบคู่ไปกับ

ความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจ และธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์วิธีการจัดการใหม่ในหลายมิติ ทั้งในด้านอาหาร การแต่งกาย สุขอนามัย การศึกษา การสื่อสาร การทำธุรกิจ ฯลฯ ซึ่งสิ่งใหม่เหล่านี้กลายเป็นความปกติใหม่ เมื่อเวลาผ่านไปทำให้เกิดความคุ้นชิน กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติของคนในสังคม

แนวทางการปฏิบัติตนในการปรับตัวตามแบบวิถีใหม่ (New Normal) ด้านเศรษฐกิจ

การปรับตัวตามแบบวิถีใหม่ด้านเศรษฐกิจ จากสถานการณ์โควิด-19 (Ad Addic, 2020) ดังนี้

ด้านการทำงาน เกิดการทำงาน “ระยะไกล” และการทำงานรูปแบบ “ออนไลน์” คนในองค์กรจะศึกษาและใช้เครื่องมือในการสื่อสารระยะไกล เช่น แอปพลิเคชันติดต่อสื่อสาร แพลตฟอร์มต่าง ๆ แรงงานหรือลูกจ้างต้องสร้างอาชีพใหม่เพื่อเพิ่มรายได้ เพิ่มช่องทางในการสร้างรายได้มากขึ้น โดยทำอาชีพเสริม เช่น การบริการรับส่ง-อาหาร การขายสินค้าออนไลน์ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบอาชีพ ด้วยการพัฒนาตนเองเพื่อเตรียมสร้างทักษะใหม่ในการทำงาน ยกย่องทักษะเดิมรองรับการเปลี่ยนแปลงในอาชีพ วางแผนอาชีพและวางแผนการเงินในอนาคต และปรับพฤติกรรมทางการเงินการใช้จ่ายใช้สอย รวมถึงการออมเงินเพื่อเป็นเงินสำรองสำหรับใช้จ่ายในภาวะฉุกเฉิน ในส่วนผู้ประกอบการจะลงทุนกับการใช้เทคโนโลยีในการทำงานมากขึ้น

ด้านเศรษฐกิจ ธุรกิจด้านเทคโนโลยี E-Commerce และธุรกิจออนไลน์จะเติบโต

“เงินตราดิจิทัล” จะถูกนำมาใช้เต็มรูปแบบ การฟื้นฟูเศรษฐกิจต้องอาศัยภาครัฐและธุรกิจขนาดใหญ่ในการพยุงเศรษฐกิจโดยรวม

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถาม

ประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขลา พัทลุง และสตูล ข้อมูลปี พ.ศ. 2563 จังหวัดสงขลา มีจำนวน 1,435,968 คน Strategy Division of Songkhla Province. (2020A). จังหวัดพัทลุง มีจำนวน 524,865 คน Strategy Division of Phatthalung Province. (2020C). และจังหวัดสตูล จำนวน 323,586 คน Strategy Division of Satun Province. รวมจำนวนประชากร 2,284,419 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนทั่วไป ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสงขลา พัทลุง และสตูล โดยใช้วิธีการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) กำหนดความ คลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05

จังหวัดสงขลา แทนค่าสูตรได้ $N = 1,435,968 / 1 + 1,435,968(0.05)^2 = 399.99$ จังหวัดพัทลุง แทนค่าสูตรได้ $N = 524,865 / 1 + 524,865(0.05)^2 = 399.99$ จังหวัดสตูล แทนค่าสูตรได้ $N = 323,586 / 1 + 323,586(0.05)^2 = 399.99$ เก็บข้อมูลเป็นครัวเรือน จังหวัดละ 400 ครัวเรือน จากนั้น สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบพื้นที่ (Area Sampling) แต่ละจังหวัดแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 อำเภอตามขนาดประชากร คือ ขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก เรียงลำดับดังนี้

จังหวัดสงขลา ใช้พื้นที่ อำเภอเมือง สงขลา (302 ครัวเรือน) อำเภอสทิงพระ (33 ครัวเรือน) อำเภอกลองหอยโข่ง (65 ครัวเรือน)

จังหวัดพัทลุง ใช้พื้นที่ อำเภอควนขนุน (108 ครัวเรือน) อำเภอเขาชัยสน (105 ครัวเรือน) อำเภอบางแก้ว

จังหวัดสตูล ใช้พื้นที่ อำเภอละงู (206 ครัวเรือน) อำเภอควนโดน (121 ครัวเรือน) อำเภอทุ่งหว้า (73 ครัวเรือน)

เครื่องมือ ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือ โดยแบบสอบถาม ทางส่วนกลางได้สร้างขึ้น เพื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ 38 แห่ง ผ่านตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบ แบบสอบถาม มี 2 ชุด ประกอบด้วย ชุดที่ 1 เรื่องการปรับตัวของสมาชิกในครัวเรือน ในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรค โควิด-19 สู่การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ 1) ข้อมูลครัวเรือน 2) ผลกระทบที่ครัวเรือนได้รับ 3) สามารถการปรับตัวของสมาชิก 4) สรุปผลกระทบและความสามารถปรับตัว และ 5) แนวปฏิบัติชีวิตวิถีใหม่ของครัวเรือน การสร้างความเชื่อมั่นและความต้องการในการป้องกันแก้ปัญหา และ ชุดที่ 2 เรื่องความวิตกกังวลของสมาชิกในครัวเรือน ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ 2) การจัดการความวิตกกังวล 3) ผลกระทบเชิงบวก และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage) โดยมีระดับวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

1= น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง
4 = มาก และ 5 = มากที่สุด ระดับค่าเฉลี่ย
กำหนดค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 น้อยที่สุด, 1.81 – 2.60
น้อย, 2.61 – 3.40 ปานกลาง, 3.41 – 4.20 มาก
และ 4.21 - 5.00 มากที่สุด

วิธีดำเนินการ ดำเนินการเก็บข้อมูล
โดย นักวิจัย และผู้ช่วยนักวิจัย ซึ่งก็คือ นักศึกษา
ที่เข้าร่วมโครงการ โดยจัดทำหนังสือแนะนำ

โครงการวิจัยเป็นเอกสารนำในการลงพื้นที่
เก็บข้อมูลภาคสนาม ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก
และเก็บข้อมูลแบบสอบถาม จากกลุ่ม

ตัวอย่าง 2 กลุ่ม ทั้งกลุ่มประชาชนทั่วไป
ในพื้นที่ และกลุ่มผู้นำหรือผู้บริหารองค์กร
ที่เกี่ยวข้อง แล้วรับแบบสอบถามกลับเพื่อนำมา
ตรวจสอบหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
ทำการประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

สรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1) ผลกระทบและความวิตกกังวลด้านเศรษฐกิจ และ 2) การปรับตัวของสมาชิกในครัวเรือนด้านเศรษฐกิจ ของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สู่การวิถีใหม่ ดังนี้

1. ผลกระทบและความวิตกกังวลด้านเศรษฐกิจของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ประกอบด้วย

ข้อมูลครัวเรือน ผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่ครัวเรือนได้รับ ผลกระทบเกี่ยวกับสถานการณ์ถูกเลิกจ้าง ความวิตกกังวลของสมาชิกในครัวเรือนด้านเศรษฐกิจ ดังนี้

1.1 ข้อมูลครัวเรือน ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อาศัยอยู่จริง สถานภาพการศึกษาของสมาชิก อาชีพหลักและอาชีพเสริมของหัวหน้าครัวเรือน รายได้รวมของสมาชิกต่อเดือน เปรียบเทียบรายจ่าย-รายได้ของครัวเรือน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลครัวเรือนของจังหวัดสงขลา พัทลุง และสตูล

ข้อมูลครัวเรือน	สงขลา		พัทลุง		สตูล		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน							
1-3 คน	196	49.00	154	38.60	113	28.25	38.62
4-6 คน	180	45.00	217	54.39	227	56.75	52.04
6 คนขึ้นไป	24	6.00	28	7.02	60	15.00	9.34
สถานภาพการศึกษาของสมาชิก							
มีสมาชิกกำลังศึกษาอยู่	216	54.00	235	58.75	281	70.25	61.00
ไม่มีสมาชิกที่กำลังศึกษาอยู่	184	46.00	165	41.25	119	29.75	39.00
อาชีพหลักหัวหน้าครัวเรือน							
ราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างรัฐ	88	22.00	45	11.25	37	9.25	14.17
พนักงาน ลูกจ้างบริษัท/ธุรกิจเอกชน	27	6.75	5	1.25	5	1.25	3.08
รับจ้าง/รับจ้างรายวัน	52	13.00	44	11.00	63	15.75	13.25
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	128	32.00	80	20.00	107	26.75	26.25
เกษตรกรรวม/ประมง	48	12.00	179	44.75	164	41.00	32.58
กลุ่มอาชีพ (เช่น ทอผ้า จักสาน)	0	0	13	3.25	1	0.25	1.17
อื่น ๆ	57	14.25	34	8.50	23	5.75	9.5

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลครัวเรือน	สงขลา		พัทลุง		สตูล		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
อาชีพเสริมของหัวหน้าครัวเรือน							
ไม่มี	246	61.50	183	45.75	232	58.00	55.08
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	80	20.00	81	20.25	52	13.00	17.50
เกษตรกรรม	49	12.25	71	17.75	64	16.00	15.33
รับจ้างทั่วไป/รับจ้างรายวัน	16	4.00	42	10.50	24	6.00	6.83
กลุ่มอาชีพ (เช่น ทอผ้า จักสาน)	4	1.00	15	3.75	6	1.50	2.08
อื่น ๆ	5	1.25	8	2.00	25	6.25	3.17
รายได้รวมของสมาชิกต่อเดือน							
ไม่เกิน 30,000 บาท	260	65.00	334	83.50	343	85.75	78.08
30,001-50,000 บาท	94	23.50	47	11.75	44	11.00	15.42
มากกว่า 50,000 บาท	46	11.50	19	4.75	13	3.25	6.50
เปรียบเทียบรายจ่าย-รายได้ครัวเรือน							
เพียงพอและเหลือเก็บ	97	24.25	71	17.75	97	24.25	22.08
เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ	201	50.25	150	37.50	201	50.25	46.00
ไม่เพียงพอ โดยไม่มีการกู้ยืม	43	10.75	54	13.50	43	10.75	11.67
ไม่เพียงพอ มีการกู้ยืมจากในระบบ	56	14.00	122	30.50	56	14.00	19.50
ไม่เพียงพอ มีการกู้ยืมจากนอกระบบ	3	0.75	24	6.00	3	0.75	2.50

ตารางที่ 1 ข้อมูลครัวเรือนภาพรวม พบว่า ครัวเรือนมีจำนวนสมาชิก 4-6 คน ร้อยละ 52.04 สถานภาพการศึกษาของสมาชิก มีสมาชิก กำลังศึกษาอยู่ ร้อยละ 61.00 อาชีพหลักของ หัวหน้าครัวเรือน คือทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ร้อยละ 26.25 ไม่มีอาชีพเสริม ร้อยละ 55.08 รายได้รวมของครัวเรือนต่อเดือน ไม่เกิน 30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 78.08 เมื่อเปรียบเทียบ รายจ่าย-รายได้ของครัวเรือน มีเพียงพอแต่ไม่

เหลือเก็บ ร้อยละ 46.00 และเมื่อเปรียบเทียบ ข้อมูลครัวเรือน 3 พื้นที่ พบว่า

จังหวัดสงขลา มีความแตกต่าง จากพื้นที่พัทลุงและสตูล คือ ครัวเรือนมีสมาชิก 1-3 คน พัทลุงและสตูล มีสมาชิก 4-6 คน อาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือนทำธุรกิจ/ค้าขาย พัทลุง และสตูลทำเกษตรกรรม/ประมง

1.2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่ ครัวเรือนได้รับ ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

สถานภาพทางเศรษฐกิจ	จังหวัด	ผลกระทบ (ร้อยละ)		
		เพิ่มขึ้น	ลดลง	ไม่มีผล
รายได้	สงขลา	7.00	54.75	34.00
	พัทลุง	7.00	73.00	20.00
	สตูล	11.25	68.00	20.75
	รวม	8.42	65.25	24.92
การใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภค สินค้าต่าง ๆ	สงขลา	19.00	43.50	30.50
	พัทลุง	32.50	43.25	24.25
	สตูล	30.00	47.50	22.50
	รวม	27.17	44.75	25.75
ภาระหนี้สินในระบบ	สงขลา	22.50	14.25	50.50
	พัทลุง	33.25	9.75	57.00
	สตูล	24.00	8.25	66.50
	รวม	26.58	10.75	58.00
ภาระหนี้สินนอกระบบ	สงขลา	10.75	12.50	60.50
	พัทลุง	13.75	9.00	77.25
	สตูล	11.75	5.25	83.00
	รวม	12.08	8.92	73.58
เงินออม	สงขลา	7.25	50.75	28.75
	พัทลุง	5.75	57.25	37.00
	สตูล	8.25	54.50	37.25
	รวม	7.08	54.17	34.33

จากตารางที่ 2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่ ด้านรายได้ พบว่า มีรายได้ลดลง คิดเป็นร้อยละ 65.25 ด้านการใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าต่าง ๆ พบว่าลดลง คิดเป็นร้อยละ 44.75 ด้านภาระหนี้สินในระบบ พบว่า ไม่มีผลกระทบ คิดเป็นร้อยละ

58.00 ด้านภาระหนี้สินนอกระบบ พบว่า ไม่มีผลกระทบ คิดเป็นร้อยละ 73.58 ด้านเงินออม พบว่า ลดลง คิดเป็นร้อยละ 54.17 โดยทุกจังหวัดได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจทุกด้านไม่ต่างกัน

1.3 ผลกระทบเกี่ยวกับสถานะการถูกเลิกจ้าง ผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของสถานะการถูกเลิกจ้าง

สถานการณ์ถูกเลิกจ้าง ของสมาชิกในครัวเรือน		สงขลา (ร้อยละ)	พัทลุง (ร้อยละ)	สตูล (ร้อยละ)	รวม (ค่าเฉลี่ย)
ถูกเลิกจ้างถาวร	มี	5.25	9.00	10.00	8.08
	ไม่มี	94.75	91.00	90.00	91.92
ถูกเลิกจ้างชั่วคราว	มี	4.50	5.75	7.75	6.00
	ไม่มี	95.50	94.25	92.25	94.00
ถูกลดวันทำงาน/ลดเวลาทำงาน (รายได้ลด)	มี	6.00	9.00	6.75	7.25
	ไม่มี	94.00	91.00	93.25	92.75

จากตารางที่ 3 สถานการณ์การเลิกจ้าง โดยรวม พบว่า มีสมาชิกในครัวเรือนที่ถูกเลิกจ้างถาวร คิดเป็นร้อยละ 8.08 ถูกเลิกจ้างชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 6.00 และถูกนายจ้างลดวัน ลดเวลาทำงาน ทำให้รายรับลดลง คิดเป็นร้อยละ 7.25 โดยทุกพื้นที่ที่มีสถานะการถูกเลิกจ้างไม่ต่างกัน

1.4 ความวิตกกังวลของสมาชิก

ในครัวเรือนด้านเศรษฐกิจ ผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของความวิตกกังวลของสมาชิกในครัวเรือนด้านเศรษฐกิจ

ความวิตกกังวลของสมาชิกในครัวเรือน	สงขลา (ร้อยละ)	พัทลุง (ร้อยละ)	สตูล (ร้อยละ)	รวม (ค่าเฉลี่ย)
จะถูกเลิกจ้าง/ไม่มีงานทำ	25.25	31.67	26.18	27.70
จะไม่มีรายได้/รายได้ลด และอาจมีหนี้สินเพิ่มขึ้น	25.50	40.90	27.18	31.19
วิตกกังวลเกี่ยวกับค่าครองชีพที่สูงขึ้น	25.25	36.91	30.67	30.94
วิตกกังวลเพราะทำให้ต้องเปลี่ยนวิธีการทำงาน (ทำงานที่บ้าน /ทำเป็นช่วงเวลา)	25.25	27.43	26.18	26.29

จากตารางที่ 4 ความวิตกกังวลของสมาชิกในครัวเรือนด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่พบว่า ประชาชนมีความวิตกกังวลเป็นบางครั้ง โดยเรื่องที่วิตกกังวลมากที่สุด เรียงลำดับ คือ วิตกกังวลเกี่ยวกับค่าครองชีพที่สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 30.94 วิตกกังวลว่าจะไม่มีรายได้/รายได้ลดลง และอาจมีหนี้สินเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 31.19 วิตกกังวลที่จะถูกเลิกจ้าง/ไม่มีงานทำ คิดเป็น

ร้อยละ 27.70 และต้องเปลี่ยนวิธีการทำงาน เช่น ทำงานเป็นกะ/เป็นช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 26.29

2. การปรับตัวของสมาชิกในครัวเรือนด้านเศรษฐกิจ ส่ววิธีใหม่ ได้แก่ การปรับตัว วิธีการผ่อนคลาย ความสามารถในการเรียนรู้เพื่อปรับตัว ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของการปรับตัวด้านเศรษฐกิจของสมาชิกในครัวเรือน

การปรับตัวด้านเศรษฐกิจ จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19	สงขลา (ร้อยละ)	พัทลุง (ร้อยละ)	สตูล (ร้อยละ)	รวม (ค่าเฉลี่ย)
การสร้างอาชีพใหม่ของสมาชิกเพื่อการเพิ่มรายได้				
ไม่มี	92.48	85.50	87.22	88.40
มีอาชีพใหม่	7.52	14.50	12.78	11.60
การขยาย ลดหรือปิดธุรกิจ				
ดำเนินการปกติเหมือนเดิม	23.56	21.80	31.83	25.73
ขยายธุรกิจ	0.75	1.50	0.50	0.92
ลดขนาดของธุรกิจลง	11.78	8.52	8.02	9.44
ปิดธุรกิจ	1.75	1.50	1.50	1.58
การพัฒนาตนเอง โดยสร้างทักษะใหม่/ยกระดับทักษะเดิม				
ไม่มีการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น	56.89	61.40	51.38	56.56
มีการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น	43.11	38.50	48.62	43.41
วิธีการพัฒนาตนเอง				
การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบออนไลน์	36.59	29.32	35.59	33.83
การเรียนรู้จากผู้รู้/ผู้เชี่ยวชาญ	11.53	10.53	18.55	13.54
การเรียนรู้โดยการอ่าน ค้นคว้าจากเอกสาร หนังสือ	15.79	13.28	16.79	15.29
การเข้ารับการฝึกอบรม	3.51	5.51	11.53	6.85
พฤติกรรมกรใช้จ่ายใช้สอยเพื่ออุปโภค/บริโภค				
การปลูกผักเพื่อบริโภคในครัวเรือน	39.10	63.25	65.16	55.84
การทำอาหารทานเองในครัวเรือน	82.96	88.25	93.98	88.40

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การปรับตัวด้านเศรษฐกิจ จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19		สงขลา (ร้อยละ)	พัทลุง (ร้อยละ)	สตูล (ร้อยละ)	รวม (ค่าเฉลี่ย)
การซื้อสินค้าออนไลน์		36.09	28.25	32.08	32.14
การสั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ		18.30	4.50	6.25	9.68
การดำเนินธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์		11.28	5.75	6.77	7.93
การวางแผนการใช้เงินของครัวเรือน	มี	81.95	82.75	81.20	81.97
	ไม่มี	18.05	17.25	18.80	18.03
การวางแผนด้านอาชีพของครัวเรือน	มี	66.67	63.50	69.92	66.70
	ไม่มี	33.33	36.50	30.08	33.30

จากตารางที่ 5 การปรับตัวด้านเศรษฐกิจของสมาชิกในครัวเรือน ภาพรวม ประเด็นการสร้างอาชีพใหม่ของสมาชิก เพื่อการเพิ่มรายได้ พบว่า ไม่มีการประกอบอาชีพใหม่ คิดเป็นร้อยละ 88.40 ประเด็นผลกระทบในการประกอบธุรกิจของสมาชิก พบว่า สมาชิกในครัวเรือนไม่มีใครทำธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 61.60 โดยครัวเรือนได้รับผลกระทบ คิดเป็นร้อยละ 36.09 ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.54 ประเด็นการขยาย ลดหรือปิดธุรกิจ พบว่า มีการดำเนินการปกติเหมือนเดิม คิดเป็นร้อยละ 25.73 ประเด็นการพัฒนาตนเอง โดยสร้างทักษะใหม่ที่จำเป็นในการทำงาน หรือยกระดับทักษะเดิมให้ดีขึ้นของสมาชิกในครัวเรือน เพื่อรองรับการเติบโตในอนาคต เพื่อการสร้างรายได้/อาชีพ พบว่า ไม่มีการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 56.56 ใกล้เคียงกับ มีการพัฒนาตนเอง คิดเป็นร้อยละ 43.41 ประเด็นวิธีการพัฒนาตนเอง พบว่า มีการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 33.83 ประเด็นพฤติกรรม

การจับจ่ายใช้สอยเพื่ออุปโภค/บริโภคของครัวเรือน พบว่า มีการทำอาหารทานเองในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 88.40 มีการปลูกผักเพื่อบริโภคในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 55.84 มีการซื้อสินค้าออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 32.14 ตามลำดับ ประเด็นเรื่อง การวางแผนการใช้เงินของครัวเรือน พบว่า มีการวางแผนการใช้เงิน คิดเป็นร้อยละ 81.95 และ ประเด็นการวางแผนด้านอาชีพ พบว่า มีการวางแผนด้านอาชีพของครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 66.70 โดยทุกพื้นที่ที่มีการปรับตัวไม่ต่างกัน

วิธีการผ่อนคลายความวิตกกังวล

เกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของสมาชิกในครัวเรือน พบว่า วิธีการผ่อนคลายมากที่สุด คือ ออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 36.69 รองลงมาคือ ฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 24.22 และดูหนัง คิดเป็นร้อยละ 23.96

โดยมีการขอคำปรึกษาจากบุคคลอื่น เมื่อมีความวิตกกังวลของสมาชิกในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 63.83 โดยผู้ที่สมาชิกในครัวเรือน

ขอปรึกษาเมื่อมีความวิตกกังวลมากที่สุด คือ ครอบครัว/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 48.67

สรุปผลกระทบและความสามารถเรียนรู้เพื่อปรับตัวด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบพบว่า ประชาชนทุกวัย ได้รับผลกระทบระดับปานกลาง โดย **กลุ่มวัยเรียน** คิดเป็นร้อยละ 39.60 **กลุ่มวัยทำงาน** คิดเป็นร้อยละ 50.75 **กลุ่มวัยสูงอายุ (อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป)** คิดเป็นร้อยละ 42.31 ส่วนความสามารถในการเรียนรู้

เพื่อปรับตัว พบว่า ประชาชนทุกวัย มีความสามารถในการเรียนรู้เพื่อปรับตัว อยู่ในระดับปานกลาง โดย **กลุ่มวัยเรียน** คิดเป็นร้อยละ 45.24 **กลุ่มวัยทำงาน** คิดเป็นร้อยละ 58.51 **กลุ่มวัยสูงอายุ (อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป)** คิดเป็นร้อยละ 44.65 โดยทุกพื้นที่ที่มีการปรับตัวไม่ต่างกัน

3. แนวปฏิบัติชีวิตวิถีใหม่ของครัวเรือนสู่ชุมชนวิถีใหม่ด้านเศรษฐกิจ จากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของแนวปฏิบัติเพื่อเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ

แนวปฏิบัติเพื่อเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจเพื่อรับมือการระบาดของโรคโควิด-19 ระลอกใหม่	สงขลา (ร้อยละ)	พัทลุง (ร้อยละ)	สตูล (ร้อยละ)	รวม (ค่าเฉลี่ย)
เพิ่มช่องทางในการสร้างรายได้มากขึ้น โดยทำอาชีพเสริมหรืออาชีพที่หลากหลาย เช่น การบริการรับส่ง-อาหารขายออนไลน์	62.25	63.69	69.68	65.21
นำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบอาชีพ-เพิ่มรายได้ลดรายจ่าย	74.61	68.27	85.02	75.97
ดำเนินชีวิตด้วยหลัก เศรษฐกิจพอเพียง (ลดรายจ่าย ลดการจับจ่ายสินค้าที่ไม่จำเป็น)	61.03	75.75	79.57	72.12
ออมเงินเป็นเงินสำรองสำหรับใช้จ่ายในภาวะฉุกเฉิน	75.50	69.08	88.28	77.62
พัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอาชีพ	63.91	53.13	70.93	62.66
วางแผนอาชีพและวางแผนการเงินในอนาคต	74.31	73.13	75.56	74.33

จากตารางที่ 6 แนวปฏิบัติเพื่อเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจเพื่อรับมือกับการระบาดของโรคโควิด-19 ระลอกใหม่เรียงลำดับ ดังนี้

ออมเงินเป็นเงินสำรองสำหรับใช้จ่ายในภาวะฉุกเฉิน คิดเป็นร้อยละ 77.62 นำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย 75.97 วางแผนอาชีพและวางแผนการเงินในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 74.33 ดำเนินชีวิตด้วยหลัก เศรษฐกิจพอเพียง (ลดรายจ่าย ลดการจับจ่ายสินค้าที่ไม่จำเป็น) คิดเป็นร้อยละ 72.12 เพิ่มช่องทางในการสร้างรายได้มากขึ้น โดยทำอาชีพเสริม หรืออาชีพที่หลากหลาย เช่น การบริการรับส่ง-อาหาร การขายสินค้าออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 65.21 และพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 62.66 ตามลำดับ

ความต้องการการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลด้านเศรษฐกิจ พบว่า ต้องการสนับสนุน/จ่ายเงินเยียวยา บัตรประชาชน โครงการคนละครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 78.70 รองลงมา คือ การสนับสนุนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การทำงาน อาชีพที่มั่นคง ราคายางเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 76.50 การสนับสนุนเกี่ยวกับอุปกรณ์ อุปกรณ์ บริโภค อุปกรณ์ประกอบอาชีพ เช่น พันธุ์พืช คิดเป็นร้อยละ 58.90 ช่วยเหลือเรื่องหนี้สิน เงินสหกรณ์ การกู้ดอกเบี่ย้น้อย พักชำระหนี้ คิดเป็นร้อยละ 31.25 การลดรายจ่าย ได้แก่ ลดหย่อนภาษี ค่าน้ำ ค่าไฟ คิดเป็นร้อยละ 22.75 ควบคุมราคาสินค้า คิดเป็นร้อยละ 22.25 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ต่อประชาชน ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ ทำการเกษตร หรืออาชีพธุรกิจส่วนตัว ยังไม่ได้รับผลกระทบมากนัก มีเพียงบางส่วนที่ได้รับผลกระทบมาก คือ กลุ่มลูกจ้าง/แรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ De-aod Pongmanat. (2020). ที่กล่าวว่าผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เป็นผลที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ โดยหากประชาชนมีความอยู่ดีกินดี มีงานทำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี แต่หากเศรษฐกิจไม่ดี ก็จะทำให้ประชาชนเกิดปัญหาการว่างงาน ทำให้ไม่มีรายได้ อาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ซึ่งจะส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ ประชาชนได้รับผลกระทบในเรื่องเดียวกัน คือ การอุปโภค บริโภคลดลง เงินออมลดลง ยังไม่มีรายได้ใหม่ ๆ ส่งผลทำให้เกิดการปรับตัวในการวางแผนใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น และการออมเงินสำรองไว้ใช้จ่ายในภาวะฉุกเฉิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ad addict. (2020) ที่กล่าวถึง New Normal ด้านการเลือกซื้อสินค้าหรือการบริการไว้ว่า ผู้บริโภคจะเลือกซื้อสิ่งของที่จำเป็นมากขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันว่าทรัพยากรที่มีอยู่จะถูกใช้ตอบสนองพื้นฐานของการมีชีวิตอยู่ได้

การปรับตัวทางด้านเศรษฐกิจ ของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีแนวคิดและวิถีปฏิบัติเป็นไปตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการปลูกพืช

ผักสวนครัว ทำอาหารเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
 ดังแนวพระราชดำริในการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง
 ที่ยึดความประหยัด ตัดทอนค่าใช้จ่ายในทุกด้าน
 ลดละความฟุ่มเฟือยในการใช้ชีวิต Chaipattana
 Foundation. (2011).

ชีวิตตามแบบวิถีใหม่ (New Normal)
 จะเป็นแนวทางการปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจใหม่ ๆ
 จากการสำรวจ ได้แนวทางการปรับตัวตามแบบ
 วิถีใหม่ (New Normal) ดังนี้ 1) รูปแบบ
 การทำงานแบบใหม่ ผู้ประกอบการจะลงทุนกับ
 การใช้เทคโนโลยีในการทำงานมากขึ้น หลายธุรกิจ
 เรียนรู้ถึงวิธีการใช้เทคโนโลยีในการทำงานมากขึ้น
 และเห็นถึงข้อดีในการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ เพื่อลด
 ปัญหาของพลังงานคนอีกด้วย 2) ได้แนวทาง
 การประกอบธุรกิจ ได้แก่ 2.1 จากการใช้ชีวิต
 ในรูปแบบใหม่ด้านสาธารณสุข ผู้คนจะยังสวม
 หน้ากากอนามัยเป็นพฤติกรรมปกติมากกว่าเดิม
 หน้ากากอนามัยกลายเป็น “สินค้าแฟชั่น”
 เป็นสินค้าที่นำมาใส่ความคิดสร้างสรรค์เพื่อความ
 สวยงามได้ นอกจากนั้นยาสามัญประจำบ้าน
 ที่เพิ่มขึ้นคือ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดทาง
 การแพทย์ เช่น เจลล้างมือ, แอลกอฮอล์ หรือ
 ถุงมือ สิ่งของเหล่านี้จะกลายเป็นอุปกรณ์ทั่วไป
 ที่ทุกบ้านต้องมี และ 2.2 จากการใช้ชีวิตในรูปแบบ
 ใหม่ด้านการรับประทานอาหาร นิยมซื้อกลับบ้าน
 และนิยมทำอาหารทานเอง และมีความระมัดระวัง
 ในการเลือกทาน “เนื้อสัตว์แปลก” ดังนั้นธุรกิจ
 การส่งอาหาร การค้าของสด สินค้าเกษตรจึง
 เติบโตได้ 2.3 การใช้ชีวิตในรูปแบบใหม่ด้านการ
 ทำงานและการศึกษา จะใช้รูปแบบออนไลน์มาก
 ขึ้น หลักสูตรออนไลน์ เพื่อการเรียนรู้ทักษะใหม่

และการทดสอบจะมีการใช้ระบบออนไลน์มากขึ้น
 2.4 การใช้ชีวิตในรูปแบบใหม่ ต้องการเข้าถึง
 เทคโนโลยีที่ใช้รับรู้ข่าวสารได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
 เทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งในการรับรู้ข่าวสารที่ดี
 ที่สุด สถานการณ์ที่สุ่มเสี่ยงและวิธีการรับมือ
 เป็นสิ่งที่ผู้คนสนใจมากขึ้น สอดคล้องกับบทวิเคราะห์
 ผลกระทบมิติสังคมไทยจากโควิด-19 Bangkok
 Business. (2020). ที่เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาท
 ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การเรียน
 การรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ที่จะต้องปรับตัวเรียนรู้
 เทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ประเด็นดังกล่าวจะเป็น
 แนวทางในการประกอบอาชีพหรือทำธุรกิจ
 ในสถานการณ์โควิด-19

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลกระทบ
 ด้านเศรษฐกิจต่อประชาชนในสถานการณ์
 การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อยู่ในระดับ
 ปานกลาง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ ทำการ
 เกษตร มีเพียงบางส่วนที่ได้รับผลกระทบมาก
 คือ กลุ่มลูกจ้าง/แรงงาน จึงเสนอแนะให้ประชาชน
 นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน
 เพื่อลดรายจ่าย และมีเงินเหลือเก็บสำรองไว้ใช้
 ยามฉุกเฉิน ใช้ชีวิตเรียบง่ายมากขึ้น ประหยัด
 ให้มากขึ้น วางแผนการเงินและอาชีพ ปรับเปลี่ยน
 รูปแบบการใช้ชีวิตให้เป็นนิสัย จนเป็นวิถีพอเพียง
2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชน
 มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับค่าครองชีพที่สูงขึ้น
 การจะไม่มีรายได้/รายได้ลดลง อาจมีหนี้สิน
 เพิ่มขึ้น และการถูกเลิกจ้าง/ไม่มีงานทำ จึงเสนอแนะ

ให้ประชาชนสร้างอาชีพเสริม เพื่อให้มีหลายอาชีพ ที่ทำให้มีรายได้จากหลาย ๆ ช่องทาง เพื่อความมั่นคงในอนาคต

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า ชีวิตตามแบบวิถีใหม่ (New Normal) ด้วยรูปแบบธุรกิจใหม่ ๆ จึงเสนอแนะให้ผู้ประกอบการ นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการทำงานให้มากขึ้น

4. เสนอแนะหน่วยงานภาครัฐควรให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และเชื่อถือได้ทันกับเวลา เพื่อจะได้เตรียมพร้อมในการประกอบ

อาชีพ เช่น เวลาเปิด-ปิดร้านอาหาร การนั่งรับประทานอาหารที่ร้าน การเข้าออกจังหวัดและการกักตัวของแต่ละจังหวัด

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยงบประมาณจาก สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณคณณนักวิจัยทุกท่านจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

REFERENCES

- Ad Addic. (2020). **Full! 60 New Normal Theories That Will Occur, All Divided into 10 Types From Compilation of Ad Addict.** Retrieved 20 January 2021, From <https://www.adaddictth.com/Knowledge/60-New-Normal-Covid>.
- Ad Addict. (2020). **Full! 60 New Normal Theories That Will Occur, All Divided into 10 categories : From the compilation of Ad Addict.** [online] Accessible from : <https://www.adaddictth.com/Knowledge>. Searched on January 20, 2021.
- Bangkok Business. (2020). **‘New Normal’ What is? When COVID-19 Push us into life ‘New normal way’!**. Accessible from : <https://www.bangkokbiznews.com/news>. Searched on January 20, 2021.
- Bangkok Business. (2020). **The impact of Thai society from COVID-19.** Accessible from : <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/650293>. Searched on January 13, 2021.
- Chaipattana Foundation. (2011). **Sufficiency economy.** Accessible from : <https://www.chaipat.or.th/theory>. Searched on April 21, 2021.
- De-aod Pongmanat. (2020). **Impact of the Coronavirus-2019 Outbreak on Occupations Food delivery service.** Journal of Mahachulanakaratus. 6(7), p.131 – 144.
- Ministry of Finance. (2020). **Measures for care and treatment of the effects from Coronavirus (COVID-19).** [online] Accessible from : <https://www.mof.go.th/th/view/>. Searched on January 20, 2021.

- Ministry of Public Health. (2020). **A report of the coronavirus infection situation in 2019.** Accessible from : <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/situation>. Searched on January 20, 2021
- Strategy Division of Phatthalung Province. (2020C). **Development Plan of Phatthalung Province : 5 Year 2018 – 2022.** Revision Year 2020. (Copy documents).
- Royal Society. (2020). Dictionary of The Royal Society 2020. Bangkok : Aroon Printing.
- Strategy Division of Songkhla Province. (2020A). **Development Plan of Songkhla Province : 5 Year 2018 – 2022.** Revision Year 2020. (Copy documents).
- Strategy Division of Satun Province. (2020D). **Development Plan of Satun Province : 5 Year 2018 – 2022.** Revision Year 2020. (Copy documents).
- Taro Yamane. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis.** 3rdEd. New York : Herper and Row Publications.
- Traimongkolkul Phongphan. (2010). **Research design.** Bangkok : Kasetsart University Publisher. p.215-259.
-